

Дигитална форензика е процес на идентификација, складирање, испитување и анализа на дигитални докази со користење на научно прифатен и валиден процес и конечно презентирање на тие докази

Принцип на Локард

- во физичкиот свет, секогаш кога сторителите ќе влезат или ќе го напуштат местото на злосторството, тие ќе остават нешто зад себе и ќе земат нешто со себе.

Дигиталната форензичка анализа се дели на четири подфази, кои исто така претставуваат четири принципи на успешен процес.

Идентификација,
Зачувување,
Анализа и
Известување

Главниот елемент во дигиталната форензичка анализа е дигиталниот уред

Цел на форензичката анализа

- да се валидираат дигиталните докази, со цел да се потврди или отфрли основната хипотеза.

Генерално постојат два пристапи кон анализа:

- Анализа во живо
- Анализа по настанот

Слоеве на апстракција на податоци

Физички слој

- Податоци во изворен облик
- Проблем: потежок за работа

Логички слој

- Податоци во поедноставен облик
- Проблем: можност за грешки

Временска анализа

- се користат докази за следење настани, да се утврдат локациите, насоката или времето и времето на дејствијата.

- Релациона анализа - се проверува каде некој предмет е во однос на другите објекти и како тие меѓусебно комуницираат или се однесуваат.

- Функционална анализа - се гледа начинот на кој работи нешто или како се користело.

Основниот процес на форензичката анализа е.

1. Прибирање и преглед на податоците
2. Формирање на хипотеза
3. Евалуација на хипотезата
4. Заклучок и извештај

C-скалата (Скала на сигурност) обезбедува метод за сигурност при повикување на дигитални докази и и квалитетување на заклучоците.

Некои форензичари користат помалку формален систем за степени на веројатност:

- (1) скоро дефинитивно,
- (2) најверојатно,
- (3) веројатно,
- (4) многу веројатно
- (5) евентуално.

стратегија за вршење на форензичка анализа со три нивоа:

- (1) triage forensic inspection,
- (2) survey forensic examination,
- (3) in-depth forensic analysis

Стеганографија

- Криење на податоци во други документи

Електронско откривање или „E-discovery“ е размена на податоци помеѓу страните во граѓанска или кривична парница.

Треба да се одлучи дали податоците ги исполнуваат следниве три критериуми т.е. дали информациските се

- релевантни,
- непривилегирани и
- разумно достапни

Постојат пет локации за дигитално складирање што се типичен фокус еоткривање:

- Workstation environment (вклучувајќи стари, тековни и домашни компјутери, лаптопи)
- Personal Digital Assistants (мобилни телефони)
- Removable media (CD, DVD, USB)
- Server environment (датотеки, е-пошта, база на податоци)
- Backup environment (архиви, бекап)

Основните компоненти на сеопфатната и темелна истрага за идентификување на потенцијално релевантното податоци се:

информативните интервјуа и
барањата за документација

Главните цели во фазата на обработка на податоците се:

трансформација на податоци

- во читлив формат за да може правник да ги разгледа податоците за релевантност и привилегија намалување на податоците
- преку филтрирање за типови на датотеки, дупликации, датум и клучни зборови

Двете главни задачи во истрагата за упад на системи се:
проценка на опсегот (Scope Assessment)
реконструкција на криминалот (Crime Reconstruction)

Некои од почестите почетни набудувања се:

- Antivirus
- IDS
- “Blacklist” правила
- Информации надвор од инцидентот

На Интернет на Нештата се гледа како на:

- Огромен број паметни, поврзани „нешта“ (еден вид на глобална мрежа во облак)

Едни од побитните технологии се:

- Вештачката Интелигенција,
- Уреди за Идентификација со Радио Фреквенција (Radio Frequency Identification Devices),
- мобилни уреди и
- платформи за користење на облак (Cloud Platforms).

Предизвиците кои доаѓаат со Интернет на Нештата може да се разгледуваат од два аспекти:

- Аспект на Приватност (Privacy Aspect)
- Аспект на Безбедност (Security Aspect)

Според Saini et al, сајбер криминалот генерално може да се подели во 4 категории:

- Податочен Криминал
- Мрежен Криминал
- Криминал на Пристап
- Содржински Криминал

Според истражувањето во трудот на Zawoad et al. Дигиталната форензика е процес кој се состои од 4 основни чекори:

- Идентификација
- Колекција
- Организација
- Презентација

Дигиталната Форензика во Интернет на Нештата се дели на 3 дела:

- Форензика на Уред
- Форензика на Мрежа
- Форензика на Облак

Препорачаниот модел се состои од два клучни дела:

- Модел на 1,2,3 Зони (1,2,3 Zones Model)
- Модел на Следно Најдобро Нешто (Next Best Thing Triage Model)

Процесот на форензичка истрага со споменатиот модел се одвива во 4 фази:

- Фаза на Подготовка
- Фаза на Собирање на Податоци
- Истрага
- Извештај и Складирање

Трите модели на сервиси на cloud computing се категоризирани како IaaS, PaaS и SaaS.

Четириите модели за распоредување на облак компјутери се: јавен облак, приватен облак, хибриден облак и облак на заедницата